

210710 Reisdag

Na 's ochtends nog een trainingsrondje op de gereviseerde Cannondale te hebben gereden, zijn we langzaam gaan pakken.

Toch zodanig snel dat we om 14:30 uur de auto instapten en het eerste gedeelte konden afleggen.

In Rodgau een hotel op een industrieterrein, rustig, goedkoop en toch netjes in de basis, en toen bij een lokale buitenvoorziening heerlijk en gezellig gegeten, een soort steakrestaurant.

210711 Villach

Een nieuwe reisdag gepland naar Villach. Goed dat we niet verder in gedachten hadden. Pas om 10:30 uur vertrokken, bleek al snel dat we een laag gemiddelde zouden maken. Al die wegopbrekingen in Duitsland, en dat op zondag al, gaf een daggemiddelde van 85 km/uur.

Wel een mooi hotel uitgezocht door Anja, met het oog op de EK-finale, de "SE\7EN zo'n 3 km voor Villach.

Al tijdens het diner startte de uitzending en met een groep van 3 Italianen en 1 Oostenrijker (ook voor Italië). Het leek dus op voorhand, naast gematigde spanning, ook wel een gezellige avond te worden. Even later schoven nog 3 mannen bij met bellen witte wijn, die herhaaldelijk werden bijgevuld, terwijl Anja's rode wijnglas slechts een bodempje betrof, merkwaardig!

	<p>Helaas kwamen de Engelsen al gauw op voorsprong en leek de avond met een sissert af te lopen. Ja, zelfs na de gelijkmaker geen enkele reactie, dus bij de verlenging maar naar de eigen kamer gegaan. Die Engelsen deden zichzelf mooi de das om, niet zo gek met dezelfde desastreuze insteek als de Brexit!</p>
<p>210712 We zijn er bijna. Waar?</p> <p>Eerst maar eens Villach bekijken. Een klein stadje zo bleek. Maar overal gekleurde fietsen en een mooi waterspectakel. Dat was het wel. Nog even een drankje op een zonnig terrasje en dan door. Een mooie plek wat hoger in de bergen op 1,75 uur van Villach.</p> <p>Af en toe van de weg afgestuurd door de routeplanner, maar alsnog via een kringelweg naar boven met de prachtigste naar de geplande plek. Helaas met volle zon en geen schaduwplekken (ook officieel geen elektriciteit), geen campingwinkel en geen ambiance een niet aantrekkelijke keuze. Dus</p>	<p>210713 MTB-verkenning</p> <p>Een goede nachtrust en heerlijk in de zon zitten wachten tot Anja wakker was.</p> <p>Na het ontbijt de MTB op, een stukje verkennen. Dat werd toch weer een klimtochtje, met steile stukken op het eind over kasseien- en grintpaden.</p> <p>De beloofde vergezichten vielen weg door het bewolkte weer en omdat we geen tocht wilden doen (zou gaan onweten) toch maar dezelfde weg terug genomen. Onderweg nog de asfaltwagens moeten ontwijken (hete wegen zijn slecht voor de banden) en toen heerlijk de afdaling in. Net op tijd voor de bui (met veel en harde wind) binnen.</p>

<p>nog 2 opties, waar we onderweg besloten naar Belluno te gaan.</p> <p>Met foto's van mooi vergezichten een schitterende rit gehad, Maar wel weer een dag verder. Op het eerste oog ook niet onze plek (grote speeltuin en veel huisjes). Een groot grasveld met 1 electriciteitspunt en slechts 1 ander tentje. Dus maar aanzien. Diner in het restaurant: ezelragout (apart). uitzichten Anja 's nachts van slag door mijn gedrag!</p>	<p>De rest van de dag rustig aan gedaan en een heerlijke pasta à la Anja, eenvoudig en zonder vlees, ging er goed in.</p> <p>Nog wat schrijven, lezen en te rusten zo meteen.</p>
<p>210714 Conegiano</p> <p>Weer een goede langere nachtrust gehad en zowaar weer droog in de ochtend.</p> <p>Rustig ontbeten en toen snel ieder zijn sport, want het zou in de vroege middag weer gaan onweren.</p> <p>Anja hardlopen in de omgeving en ik een rondje down-up naar Belluno. Een mooie afdaling</p>	<p>210715 Peter R. de Vries vermoord</p> <p>Vandaag begonnen met regen dus lekker lang gelegen.</p> <p>Om 10:45 uur het ontbijt kwam de zon met respijt.</p> <p>Onderwijl gelezen wat wij hier niet zo vrezen maar in Zuid-Limburg, de Voerstreek in België,</p>

uitmondend bij Ponte nelle Alpi, een fotogeniek plekje.

Daarna vlak naar Belluno, met een mooi uitzicht op de kilometerslange huizenrij boven de rivier.

Weer Belluno uit begon het te regenen. Snel een schuilplek gevonden een bomenrij toen het echt ging plensen. Na een kwartiertje kon ik verder in de klim met hele stukken 12, 13 of 14 % stijging. Nog eenmaal moeten schuilen voor een echte hagelbui. En het laatste stuk redelijk droog terug.

Na de lunch zijn we op weg gegaan naar Conegiano, licht cultureel uitstapje op 57 km afstand. Leuk, niet bijzonder, maar de prosecco-stad, dus Anja heeft er een bij het kasteel genomen.

Terug op de camping een ratjetoe met rijst en groenten (knoflook) en daarna nog in de latere avondzon midden op het veld. Wel enkele anderen gearriveerd, maar allen op afstand.

alsook in het Ahrstal Duitsland is er meer aan de hand.

Ondergelopen plaatsen mensen vermisen naasten het is niet te geloven de zegen komt niet van boven.

Intussen bedacht dat we een klein wandelingetje wel konden maken. Voorstel van Anja om naar de Santuario Maria Immacolata te gaan, een groot terrein met unieke schilderijen, gebouw en beeldende kruistocht. Daarna door gewandeld naar en door een stuk bos. Heerlijk, maar ook op het verste punt het bericht van **overlijden Peter R. de Vries** ontvangen. Daarop teruggegaan.

Eind van de middag, mede door het vollopen van de camping met een groep jeugdige MTBers, naar Belluno gereden. Een mooi plaatsje en aan een schitterend plein een drankje genomen. Nog wat vroeg om te dineren, dus nog een ommetje gemaakt

<p>Afwassen, koffie en een whisky om warm te worden en dan ....</p> <p>Voor het eerst ook weer een warme fleece aan.</p>	<p>en in een steegje een pizzeria gevonden (viel wel tegen).</p> <p>Terug bij de tent nog even gelezen terwijl de jongelui de laatste stuiptrekkingen hadden (23:00 uur).</p>
<p>210716 Gravelen</p> <p>Een onrustige nacht (zwaar hoofd om alles en ook Anja later klaarwakker en toch nog ingeslapen) werden we rond 7:00 uur wakker van de eerste schermutselingen van de MTB-groep.</p> <p>Rond 8:00 uur waren ze vertrokken en ben ik heerlijk in de zon gaan zitten.</p> <p>Een laat ontbijt weer en daarna beiden en afzonderlijk de fiets op.</p> <p>Anja op en neer naar Belluno, met een mooi klimgemiddelde, ik eerst een poging om naar de 3e richting te gaan, maar al snel bleek dit een gravel pad te zijn.</p>	<p>210717 Vicentin</p> <p>Een wonderbaarlijk gebeuren. Om 8:00 klaar wakker, maar dan toch pas om 10:00 de ogen pas open krijgen, uitzonderlijk!</p> <p>Na boodschappen (Anja), afwas en tafel gereedmaken (Toine), relaxed ontbijt/brunch ineem. Om dan om 13:00 te vertrekken voor een klimwandeltocht naar Vicentin, de hoogste col in de buurt.</p> <p>Mooi en stevig, zeker het middenstuk waar we ook weer onze eigen route maakten en dus weer lastige momenten hadden om verder te komen.</p>

<p>Dus terug en daarna de afdaling naar Belluno, tot bijna onderaan. Daar linksaf en na circa 4 km een steil weggetje dat allengs smaller werd met minder goed asfalt. Dit ging ook plotseling over in gravel (aansluitend op de MTB-route3.</p> <p>Terug geen optie dus door en met nog %-s van 11-13% in het grint was de snelheid laag.</p> <p>Uiteindelijk weer uitgekomen op de weg naar de camping.</p> <p>Deze links laten liggen en de klim naar het restaurant bovenin nog meegenomen. De afdaling was een heerlijk toetje.</p> <p>Net voor de regen binnen!</p> <p>Verder niets meer ondernomen dan een avondwandeling over de camping.</p>	<p>Bovenin over de crew met prachtige uitzichten naar de top.</p> <p>Anja trakteerde op koffie met warme appelstrudle en slagroom.</p> <p>De afdaling wat over beter begaanbare paden, ook weer tot het middenstuk. Daar veel paden met grint, wat steil naar beneden erg lastig te begaan is.</p> <p>Op het laatst een stuk langs de skihelling en afgebogen over een mooi wandelpad, waar de zon doorkwam en het een gezellig wandelingetje werd. Zo'n 7 km en 850 hm en om 19:00 weer terug.</p> <p>Verder relaxed nagezeten, gegeten en koffie met whisky toe. Wat schrijven/lezen en dan "oogjes" toe.</p>
<p>210718 <i>Rolling head</i></p> <p><i>Na gedane arbeid schreeuwen de benen en 's nachts ook de hersenen om verwerking</i></p>	<p>210719 Mooie ogen</p> <p>Vroeg opstaan was ons devies, maar de nachtelijke wake-up call verzuurde onze rust. Dus toen om 7:00 uur de wekker van de eenzame overige</p>

*van indrukken, maar
vooral ook op afreageren
op de extreme inspanningen.*

*De spieren spelen hun rol
door met krampachtige,
ongecontroleerde bewegingen
hun weerzin tegen het
klimmen en dalen
niet onder de tafel
en de wol te steken.*

*De hersenen eisen hun tol
niet in diezelfde nacht
maar juist na de rustdag
komen ze in stroomversnelling
rollend even hard als
van de steilste berg
een wirwar leidend tot koppijn.*

*Dus als een zondag betaamt
geen plannen beraamd,
het weer was ook beter*

campinggasten afging, draaide ik me om en werd pas om 8:40 uur weer wakker.

Een snel ontbijt met wat we hadden, wel uitgebreid genoeg, en toen de fietspaden geregeld. We hadden een mooie tocht op komst gevonden en die had ik de avond tevoren nog bewerkt om niet alleen maar langs de grote wegen te rijden.

Ja, het was een fantastische tocht. Vooral langs de meren en de lange futuristische snelweg dwars over het land. Dan een prachtig oud dorp Vittorio Venetië, waar we een heerlijke lunch hebben genomen. Fantastische jonge bediende. Mooie ogen, maar vooral op de juiste wijze dienstbaar. Extreem en netjes de mogelijke maaltijden benoemd, attent met aanbieden en nieuwsgierig ook naar onze garmins.

Daarna een mooie weg door de zuidelijk aandoende wijnvelden, wel op en neer, en even een extra afdaling (was eigenlijk teveel van het goede, maar het ging zo lekker af).

*dan van 3 stations de meter
een zonnetje op de bast
kleurde rood als met een kwast,
maar zogezegd, 's nachts van de leg.*

Tot dan ging het soepeltjes, al kreeg Anja al wat last van de vele kilometers {te weinig getraind}.

Dus toen de klim die we wilden doen kwam, bleek dit al een uitdaging te worden. Met wat andere Nederlanders op de berg nog een klein verzetje extra en toen de weg terug naar Belluno en Pont di Nelle om onze berg van de makkelijkere kant aan te vallen. We did it!

Te moe voor een warme maaltijd, maar met appel, sinaasappel, nootjes en chips naast het water, melk en de biertjes kwamen we weer boven Jan. De douche bracht nog meer extase en een schoon lichaam. Hierna was Anja compleet down and out (22:00 uur).

Een fantastisch mooie, zware fietsdag, maar wel **"Samen uit, en thuis"**!

210720 MTB en rolskiën

210721 Treviso bezichtigen

Weer redelijk op tijd wakker en verder geen plannen vandaag. Wat zonnen en lezen en naar alle bewegingen op de camping kijken. Eind van de ochtend naar het dorp gelopen en in de supermarkt wat ingeslagen.

Tussen de middag, samen met de enige familie in de huisjes tegenover ons, gegeten. En Anja contact gezocht met de lunchgelegenheid van gisteren. We hadden voor ca. € 31 gegeten, maar er was € 91 afgeschreven. Corina wist het zich nog te herinneren, dus met wat bellen en appen komt dat wel goed.

In de middag de MTB op, naar Ronce verkennen. Inderdaad de eerste 5 km grindweg (grof en aflopend). Was echt niets voor de racefiets geweest. Daarna een mooie afdaling, eerst licht slopend (What's in the name?) En daarna steil met korte haarspeldbochten. Prachtig landschap en dito afdaling verder naar beneden. Nu een pad binnendoor, niet Belluno in, en uitkomend bij de regenstop van de 1e keer. Nog een glijpartij op een holle weg gemaakt, wat schaafwonden. De klim met

Weer Italiaans met mooie gebouwen en leuke smalle steegjes en zithoekjes. De buitenwijken wat eenvoudiger. Een toch wat rommeliger stad, niet echt commercieel ingesteld. Het was bloedheet, 32 °C.

Verder zijn er veel fietsers en loopt een groot gedeelte van de mensen ook buiten met mondkapje. We missen wel de normale Italiaanse drukte in stadjes tijdens deze vakantie. Toeristen blijven thuis en/of in eigen land.

Venetië lijkt dan toch ver weg te worden (nog maar 20 km verder), want nog een dag rondlopen lijkt het niet meer te worden.

Op tijd terug, even bijkomen met een borreltje en boek. Ook makkelijk eten (spinazie, hamburger, aardappel en ui). Verder rustig aan, foto's bekijken, lezen en vroeg erin.

<p>de MTB en de felle zon was dus wel een heel ander verhaal. Intussen was Anja gaan rolskiën.</p> <p>Een Aperol-Spritz en een biertje in de zon, wat een straf deze vakantie!</p> <p>Nu een echte Hollandse maaltijd en koffie met cake en grappa prosecco toe.</p> <p>Voor het eerst ook dat we lang buiten konden blijven, heerlijk zwoel, rustig vogelgeluid, knisperende krekels en de enige Italiaanse familie in de buurt op de achtergrond.</p>	
<p>210722 verplaatsen</p> <p>Na al enige dagen voorzichtig wat georiënteerd te hebben over het vervolg van de vakantie, waren we bij het opstaan er ineens en tegelijkertijd over uit. We gaan.</p>	<p>210723 Malta</p> <p>Na een lange nacht en een verkwikkend ontbijt besloten we om eerst nog een camping op 5 minuten te bekijken aan de Pressenersee. Wat we al dachten, aan de doorgaande weg, dus onze escape ingedrukt, op naar Malta.</p>

Niet dat we al uitgekeken waren, maar om nog wat andere ervaringen mee naar huis te nemen is voor ons beiden altijd een uitgangspunt geweest.

In ieder geval viel Slovenië toch uit de agenda, de terugweg zou weer in 2 dagen moeten en betekent dan minimaal 1 extra reisdag.

Bleef Oostenrijk over en het oog viel op de zuidflanken van de Alpen, zo'n 3-4 uurtjes rijden. Dus in staccato de tent ingepakt en op weg.

Een overigens schitterende route door mooie plaatjes en smalle wegen binnendoor en over de Plöckenpass. Weer bijzonder mooie haarspeldbochten en tunnels net voor de grens met Oostenrijk, geweldig om te zien en te rijden.

De geplande camping bleek maar voor 2 nachten ruimte te hebben en we werden weer terugverwezen naar een camping van een kennis.

Zowel de auto routeplanner als Google waren het niet met elkaar eens en de weg kwijt. Zodoende en tegen het zere been van Anja aan, besloten om binnendoor te rijden.

Wat een fantastische weg, tot wel 19% klimmen (uitdagingen?) en een mooie pittoreske plaatjes met hilarisch mooie uitzichten. Zo de pass bij Kreuzen genomen en doorgestoken naar de A10. Bij de afslag Gmünd op naar Malta.

Daar aangekomen straalde al meteen een vakantiegevoel op ons af. Wel een luxe camping (zwembad, restaurant en super-de-luxe natte ruimten) en netjes bijgehouden.

We kregen een plek met rust, uitzicht, stroom en 's morgens schaduw (fijn voor het slapen). Weer eigenlijk een alleenstaand gevoel, want anderen kozen meer voor familiale op elkaar huizen plek.

<p>Dit bleek een somber verhaal, dus weer retour en verder naar een 4-sterrencamping. Wat een fabriek, dus niets voor ons.</p> <p>Reste een overnachting in een hotel, waar we een ruime kamer hadden en een restaurant aan de overkant. Heerlijke forel gegeten en daarna een avondwandeling gemaakt in de omgeving.</p> <p>Nog bekeken wat we de volgende dag zouden doen en dus... zeker een goede nachtrust.</p>	<p>Tussen de middag geluncht in het restaurant, goulashsoep. Lekker en vullend met een biertje voor het vakantiegevoel van Anja.</p> <p>Namiddag gaan zwemmen en daarna op de MTB de omgeving gaan verkennen (in burger outfit) zeer geslaagd met een fietspad langs de Brau. Aan een klein watertje, aangelegd, even zitten mijmeren en toen nog even door en via de weg terug. Nog even afslag om bovenlangs Malta te benaderen en daarmee was de tocht compleet.</p> <p>Boodschappen doen....Al om 18:00 gesloten. Gelukkig nog voldoende in de tent.</p> <p>Kortom, weer een fijne dag van gemaakt!</p>
<p>210724 Malta Hochalmstrasse</p> <p>Actief dagje, maar wat? Uiteindelijk besloten de Malta Hochalmstrasse te fietsen en eventueel bovenin nog te wandelen. Dat</p>	<p>210725 Zondag, rustdag?</p> <p>Een rondje om het Millstätter-See. Wel wat km's maar op een ontspannen manier rond fietsend en tegelijkertijd wat sightseeing in plaatsjes als Gmünd, Spittal an der Drau, en Döbiach.</p>

laatste kwam er niet van, maar zo wel een droog shirtje voor de afdaling.

Een pittige klim na een lange, rustige aanloop door het dal. De laatste 12,5 km omhoog moest er nogal wat hm's overwonnen worden. Prachtig steil en geweldige tunnels (deels lang en onverlicht) maakte het een echt spektakel waar Anja nogal wat stressgevoelens bij kreeg.

Bovenin leuk om te zien, maar veel wind en massa's mensen dus linearecta retour.

Een paar kilometer naar beneden was een stoplicht en met nog 9 minuten op de timer een mooi moment en plek om te lunchen. Zelfs eetbankjes stonden op een mooi uitzichtpunt op ons te wachten.

Daarna de afdaling, heerlijk om een automobilist zenuwachtig te maken, die even tevoren in een tunnel wat ongeduldig werd (ik hield de zaak gesloten voor Anja).

Lekker peddelen kwamen we al snel in Gmünd. Het Schloss en een middeleeuwse entree leidde ons naar een pleintje, tussendoor verwezen en de smalle straatjes gezien waar handwerkkunst werd gepropageerd, om via de andere poort direct weer buiten de stad te zijn.

Daarna begon pas echt de tocht voor ons gevoel, en zo was het.

De R9, fietspad naar Spittal, op en neer met toch wat steilere klimmetjes erin maar Spittal ligt toch wat lager dan Gmünd.

Spittal is een grotere plaats, maar echt bezienswaardig was het niet, overigens een geweldige afdaling de stad in!

Daarna de route naar Ferndorf ingezet. Letterlijk bijna dat Fern-dorf, een lang grindpad dat wellness-achtige indruk maakte. Bijna in coma doorgemaakt, wel extreem vlak.

Op de camping afkoelen in het (m.i. te volle) zwembad. Daarna in afwachting van de buien gegeten en pas om 21:00 werd er echt aan de tent gerukt. Wat lezen en snel onder de wol is de verwachting, na een glaasje whisky!

Het dorp was met 3 huizen al snel achter ons en daarna begon een felle steile klim naar de weg, die ook weer verder omhoog ging, richting Döbiach. Heerlijk, maar het rustige was er al wel vanaf. We werden ook weer verwend met weer een gigantisch mooie afdaling en uitzicht over het meer, voordat we het plaatsje in kwamen.

Wat een massa campings en gezinnetjes die zogenaamd toch al fietsend wat moesten paraderen/bekijken. Zelf hebben we bij de enige tent waar niemand zat ons tegoed gedaan aan koffie, apfelstruddle met vanilleijs en slagroom en een fles frisante aqua.

Met enig gespetter toch maar weer op weg terug (33 km), hopen op tijd voor de buien terug te zijn. Een eind terug langs de See, alhoewel we met de Garmin korter (23 km) over de berg werden gestuurd. Maar Anja had al genoeg voor de kiezen gehad.

Na Seeboden was het dus alsnog klimmen en het laatste stuk naar Gmünd kwamen we na een hele

	<p>steile, smalle en met scherpe v-bocht "fiets"-pad weer op het traject van de heenweg terecht. Ja, meer omhoog dan dalend en in de regen kwamen we na Gmünd toch weer op een zonnig fietspad en zo op de camping terug.</p> <p>Voldaan vanwege de uitzichten en andere omgeving, én de inspanning die we samen toch hadden volbracht.</p> <p>Nog even afgekoeld in het zwembad en een biertje bij de tent. Na de douche (hevige regenval) gaan eten in het restaurant, pizza's en ijs/slagroom toe.</p>
<p>210726 Niks. Nada. Nothing. Nichts.</p> <p>Een dagje lezen, voor het eerst in 1,5 jaar de supermarkt in en wat hangen rond (in, regen) de tent.</p> <p>Morgen weer de energie eruit gooien.</p>	<p>210727 Katscheberghöhe</p> <p>Losgelaten vandaag, wel een route opgedragen gekregen. Morgen een dag wandelen, dus vandaag niet teveel inspannen.</p> <p>Wel even op de computer voorgeprogrammeerd om niet fout te rijden en daarbij het profiel met 2 klimmen gezien.</p>

Na een rustige opstart van de dag, toch wikken en wegen of om te gaan wandelen of ieder zijn programma te gaan doen, werd het al zoals gedacht.

Anja hardlopen, rolskiën en zwemmen, waar ze plezier van heeft gehad. En ik de fiets op.

Het begin tot aan Gmünd over de weg, bekend en al lekker warm fietsen. Door Gmünd heen, de 2 poorten gepakt en toen "jetzt geht los".

De weg ging geleidelijk aan stijgen, maar al gaande weg werd het ook saaier. Meer een doorgaande (auto-), dan iets toeristisch.

Vorbij Kremsbrücke, foto's van de A10 indrukwekkend, werd het helemaal saai, totdat St.Peters Rennweg was bereikt. Hier werd het serieuzer klimmen door een mooi bosgebied.

Bloedheet intussen en dat niet alleen door de alsmear steiler wordende klim. De laatste 4 km bereikte ik percentages van 15-20% zonder

tussenfase. Hier ook mijn bril en passant verloren, echt niet door gehad.

Op de top van de Katschenberghöhe was het weer een toeristische attractie en koude wind, dus snel door (dalend ook 6 km tegen 15% en even verderop weer) tot aan St. Margraten.

Hier een stuk door het 'Heidi und Peter' gebied in het Salzburger land. Zo nett!

Deel van de Nockberge-trail.

Daarna begon klim 2, kabbelend omhoog 12,5 km met 900 hm, gemid. aangegeven als 4% stijging). Het bleef echter schommelen tussen de 5-7% met uitschieters naar 11-12%.

Naar de top toe werd het inderdaad wat meer glooiend en ook hier weer saaier.

Over de top, zie garmin-foto, me lekker laten gaan met in achtneming van het slechte wegdek.

Later werd het beter en kon ik heerlijk tot bijna bij Gmünd zonder trappen doorgaan.

	<p>Het laatste stuk nog wat doortrappen om het fietsgemiddelde op 20 km/uur te houden.</p> <p>Een fijne dag, concludeerden we beiden. Moe en voldaan en met een regenachtige avond vroeg gaan slapen.</p>
<p>210728 Stevig wandelen</p> <p>Zoals gepland, wandelen vandaag.</p> <p>We waren al vroeg wakker. Maar om 7:00 uur op met een dal vol witte dampen trok nog niet om op te staan.</p> <p>Om 8:00 uur kwam de zon door en na een redelijk snel ontbijt zijn we om 11:17 (was 11:03, maar de stokken!) uur vertrokken.</p> <p>Pff wat heavy, zeker na het dorpje Malta. Dwars door een steil bergpas, mooi maar alleen maar omhoog, kwamen we bij een weiland. Geen aangrijpingspunten meer, dus eerst natuurlijk fout</p>	<p>210729 Terugreis</p> <p>Bij het opstaan unaniem besloten om op weg te gaan naar huis.</p> <p>Met nog zware benen eerst in de opkomende zon ontbeten. Daarna gedisciplineerd, relaxed en zonder haast gaan pakken.</p> <p>De tent eerst leeg en toen verplaatst in de zon om te drogen. Het was nog regenachtige geweest in de nacht. Nog een keer als een hamburger op het BBQ-rooster omgedraaid en zodoende verder alles weer droog en klaar voor een volgend gebruik de auto in. Om 12:00 uur na een douche op naar de A10 en richting huis.</p>

en weer terug moeten afdalen. Daarna via een kronkelweg (motorrijders) naar boven. Op een gegeven moment konden we kiezen 40 min door het bos of 2,5 km langs de weg. En???

Door het bos was prachtig in het begin met nog wat uitzichten op Malta en de camping, maar na 2200 passen werd het ook wel tijd dat we bij de Leonardhüte aankwamen. Niet verder geteld, maar 5-10 min. verder waren we er.

Een Apfelschorle, cappuccino <A>, koffie en Apfelstrudel mit Slagzahne <T> en we konden er weer tegenaan.

Anja wilde in eerste instantie naar Stubeck, een top op 2400 meter, maar dat was nog 2,5 uur verder. Dus halverwege besloten te gaan afdalen naar Malta via de Krainberg.

Een minder steil geheel, al was het pad door het bos best verraderlijk steil. Daarna de weg, 11 haarspelden en ellenlange weggedeelten, er kwam geen eind aan en ook de hoogteverschillen leken niet

Onderweg redelijk kunnen doorrijden en we zouden rond middernacht aan kunnen komen. Anja had al tevoren aangegeven liever met overnachting aan te rijden en dus onder ze een hotel in Homburg am Main (der Romantische straÙe route-OEDZIOD).

Een eenvoudig, lekker diner, waarbij later een groter gezelschap (grotendeels mannenclub) zich het bier lieten smaken. Nog een avondwandeling door het pittoreske dorpje en naar bed voor de laatste etappe van deze 3 weken.

210730 50 tinten grijs

Laatste deel van de terugreis na nog even een bezichtiging van het dorpje bij daglicht. Niets nieuws onder de zon, dus snel door.

Het reed niet door vandaag, al was het in Duitsland mooi weer. Toch naderden we de grens, nog in rap tempo. Zodra we in Nederland waren, vielen meteen de eerste druppels.

af te nemen al voelden we wel dat we stevig daalden (met de fiets op een aantal Chambralles achter elkaar).

Uiteindelijk waren we rond 18:00 uur terug en hebben we nog een uur van de zon genoten. Tijdens het eten begon het te regenen en waren we blij afgesloten te zijn in onze eigen tent.

Opruimen en koffie met een borreltje en de avond verstreek in heerlijke rust.

En de kleuren in de lucht, niks geen vijftig tinten grijs, maar een en dezelfde grauwe, natte kleur.

Toch blij om weer thuis te zijn. Snel uitruimen, het is zowaar even droog. En dan ....

Wat een genot, op de eigen pot!

En om 17:00 uur de beloofde Leffe.